

Література:

1. Постанова КМУ від 25.02.2022 № 157 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 410 і від 29 грудня 2021 р. № 1440». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-2022-%D0%BF#Text>

2. Наказ МОЗ України від 26.02.2022 № 383 »Про залучення медичних працівників-іноземців до надання допомоги постраждалим в умовах воєнного стану». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0383282-22#Text>

3. Управління змінами сфери охорони здоров'я : навч. посіб. / М. М. Білинська, Т. П. Юрочко. Київ : НАДУ, 2017. 108 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/68>

ПАТОГЕНЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ОЛІЇ АМАРАНТА В КОРИГУВАННІ ДИСТРОФІЧНО-ДЕГЕНЕРАТИВНИХ ПРОЦЕСІВ ПРИ ПАРОДОНТИТІ

Небогатюв С. С.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії 4 курсу
заочної форми навчання спеціальності 221 – Стоматологія
кафедри загальної стоматології
факультету стоматології та фармації
Міжнародний гуманітарний університет*

Шевченко С. Р.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії 1 курсу
заочної форми навчання спеціальності 221 – Стоматологія
кафедри загальної стоматології
факультету стоматології та фармації
Міжнародний гуманітарний університет*

Науковий керівник: Чулак Л. Д.

*кандидат медичних наук, професор,
завідувач кафедри загальної стоматології
факультету стоматології та фармації
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Актуальність теми. Пародонтит найпоширеніша стоматологічна патологія (за даними різних авторів, вона уражає до половини дорослого населення Землі). Це стає істотним медичним, соціально –

психологічним та економічним тягарем для суспільства і переводить теоретичну і практичну значущість цієї проблеми в розряд першочергових.

Пародонтит є основною причиною втрати зубів, його виникнення і прогресування є наслідком систематичних порушень в організмі людини. Основою пародонтиту є сукупність запальних та дегенеративно – дистрофічних змін в м'яких тканинах порожнини рота. Ці зміни в свою чергу є наслідком метаболічних, фізіологічних, імунологічних та дисрегуляторних реакцій функціональних систем організму на зовнішні та внутрішні негаразди.

Істотну патогенетичну роль у виникненні та розвитку пародонтиту відводять змінами мікробіоценозу порожнини рота. Склад мікробіоценозу впливає на спектр цитокінів. Перебудова складу цієї групи регуляторних молекул змінює реакції системи імунної відповіді, що робить можливим виникнення аутоімунних і запальних реакцій, і досить швидкого переходу цих реакцій в хронічні в зоні опірних зубів.

Патогенез пародонтиту, незважаючи на багаточисельні дослідження, залишається досить не визначеним. Зокрема не з'ясованими залишаються питання: ролі змін стану мікроциркуляторного русла (МЦР) в хронізації і тяжкості перебігу пародонтиту; вплив судинних, гіпоксичних, аутоімунних порушень в формуванні та динаміці дистрофічно – дегенеративних процесів в тканинах пародонту. Відсутність відповідей на ці питання не дозволяє успішно розв'язати проблеми своєчасної діагностики, прогнозування перебігу; результативного лікування та профілактики пародонтиту.

Використання сучасних медикаментозних препаратів в лікуванні пародонтиту не досягає бажаних результатів, крім того їхнє застосування часто викликає досить серйозні побічні ефекти, тому, на сьогодні, в стоматології серед засобів ад'ювантного лікування пародонтиту значне місце посідають препарати місцевої фітотерапії.

Оскільки препарати рослинного походження містять комплекси біологічно – активних сполук, вони здійснюють не тільки місцевий але й системний вплив, що підвищує ефективність їхнього застосування, крім того побічні ефекти при їхньому застосуванні досить незначні. В США на сьогодні – 73% антимікробних препаратів мають рослинне походження, що свідчить про поєднання високої місцевої ефективності при мінімальному побічному ефекту і гарному комплаєнсі в пацієнтів, що їх застосовують.

Література:

1. Михин И.В. Кухтенко Ю.В. ожоги\отморожения\ Волгоград – 2012. Уч.метод. Пособие-43 с.
2. М.Н. Камегансон, М.А. Михальчук – Санкт-Петербург: Изд-во СПбМАПО, 2008 – 76 с.